

PAS A PAS

La dreta segueix avançant a Aragó

Ho sabem però no deixa de fer por. Lentament, les ales batejant, Vox esgarrapa poder després de cada elecció i ho aconsegueix gairebé sense fer soroll, que encara fa més por. Feijóo ha perdut lideratge (si mai l'ha tingut), doctrina (si alguna vegada l'ha tingut), facilitat de paraula (?) i el diccionari d'insults. Sánchez prou feina té en aguantar de peu dret els atacs de l'Ayuso, la premsa madrilenya i Trump. La banqueta de reserves entre investigats i ocupats posant vies a rodalies està mig buida i encara que li agradaria no pot ser President d'Espanya i de la resta d'Autonomies. La resta d'esquerra va tan separada que ni es coneixen. Rufian ho ha vist i voldrà posar-hi remei apel·lant a una nova aliança que la mateixa esquerra boicotejarà. Rufian es precipitarà si es precipita a buscar el seu lideratge. Només Vox pas a pas, cop a cop i no pas vers a vers segueix caminant cap el cim. L'aconseguirà i a la roca més alta plantarà la bandera pirata.



Els compromisos, sobre tot de caràcter moral, obliguen poc a Feijóo. Vendrà bou i esqueselles per aconseguir la col·laboració de Vox i aleshores, quan torni a tenir una comunitat autònoma presidida per un P.P. s'adonarà que el seu representant mana amb el programa de Vox. Ja els hi ha passat altres vegades.

Només el poble podria evitar el desastre, però el poble exerceix de tal, de massa borreguera que es queda a casa amb la papereta a la mà, o que en una lliçó absoluta d'irresponsabilitat vota contra tots votant a Vox. Com més pobre, més Vox, com més jove, més Vox, com més feminista, més Vox perquè sí, perquè fa gràcia, per tocar els nassos als altres que duen molt de temps a la cadira folrada.

Veure la proximitat del precipici i no aturar-se i girar cua es propi d'un poble mogut per l'estímul fàcil, els vals de descompte i la ràbia gratuïta contra l'altre. Un país que no és de fiar, com no ho són els que recolliran el fruit de la immaduresa.

